

## 3.1 Dantukų pasaka

1. Pasiklausykite teksto įrašo.

! 2. Papasakokite, apie ką šis tekstas.

3. Perskaitykite tekstą, aptarkite paryškintus ir visus kitus jums nežinomus žodžius.



### DANTUKŲ PASAKA

### Žodynas

kándžioti klỹkti

prasikálti

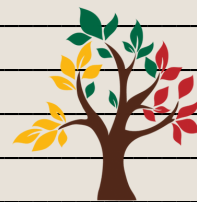
krúmas

kertė

strýkteleći

sraunùs

krỹžkelė



Vienoje mažoje burnytėje buvo tuščia ir ramu, tačiau vieną rytą pasimatė mažas aštrus kraštelis. Po kelių dienų pasirodė visas gražuolis Dantukas. Vėliau pasirodė jų daugiau. Taip išdygo aštuoni broliai. Paaugę jie išmoko **kandžiotis**, todėl buvo praminti Kandžiais.

Kiek vėliau burnytės gilumoje **prasikalė** didžiulis, kaip **krūmas** sodo **kertėje**, dantis. Dar vienas Kandžių brolis buvo pramintas Krūminiu dantuku. Krūminių dantukų burnytėj apsigyveno taip pat aštuoni.

Vėliausiai savo smailias nosis iškišo dantukai, kurie buvo pavadinti Iltimis, nes buvo smalsūs ir rimti.

Vieną saulėtą pavasario rytą Dantukai, kaip ir visi smalsūs pasakų gyventojai, išsiruošė į pasaulį laimės ieškoti. Keliavo per kalnus ir gėlėtas, kvepiančias pievas, kol priėjo girią. Šokavo nuo akmenėlio ant akmenėlio, **strykteledami** virš **sraunių** upelių, kol pavargo ir... pasiklydo. Pagaliau priėjo **kryžkelę** ir čia išvydo rodyklę su užrašu: „Dešinèn eisi – visko po truputį regèsi. Kairèn suksi – šèliosì, linksminsies, bet...“

– Keistas užrašèlis... Aišku, šèlioti ir linksmintis! Kur gi kitur?! – sušuko Dantukai, tačiau nè nesusimàstè, kà tas „bet“ slepia.

Dantukai keliavo toliau, giria èmè šviesèti ir jie išvydo kalnus ledų, ežerèlius sulčių, medžius su kabančiais ledinukų vaisiais, šokoladines pilis...

– Čia tai gèris! Dèl to vertèjo keliauti! – nudžiugo keliautojai.



Puolè Dantukai graužti, triaukšti ir kramsnoti viskà, kà tik matè. Pavargè maudèsi visuose ežerèliuose. Kas jų mažuose pilvukuose netilpo, grūdosi už žandų, dèjosi į visas drabužèliuose buvusias kišenes. Kai broliai visai pavargo, akys èmè merktis ir jie užmigo.

Tolumoje pasigirdo krebždesys, šlamesys, šlepsėjimas, murmėjimas ir čepsėjimas, jau visai priartèjo... Kažin kokia bũtybè susivèlusiais plaukais, su daugybe kojų, rankų, apdriskusiais purviniais rũbeliais ir atsirišusiais bateliais, su klaikiai smirdinčiomis kojìnèmis šnopavo netoliese. Ta bũtybè uostelèjo, lyžtelèjo, krimstelèjo ir įkando.

– Ei! Gelbèkit! – pabudęs Dantukas **klykè** visa gerkle.

## 3.1 Dantukų pasaka

### 4. Atsakykite į klausimus ir padiskutuokite.

1. Koks paros metas minimas teksto pradžioje?
2. Koks metų laikas minimas teksto pradžioje?
3. Kaip vadinosi pirmieji išdygę dantys? Kodėl?
4. Kaip vadinosi vėliau išdygę dantys? Kodėl?
5. Kaip vadinosi dantys, kurie išdygo vėliausiai?
6. Kur vieną pavasario rytą iškeliavo dantukai?
7. Papasakokite, ką pamatė ir kaip keliavo broliai dantukai.
- ! 8. Kas buvo parašyta ant rodyklės? Ką tai galėtų reikšti?
9. Papasakokite, kaip atrodė vietovė, į kurią pateko dantukai.
- ! 10. Kaip elgėsi broliai dantukai?
11. Kas nutiko, kai dantukai užsnūdo?



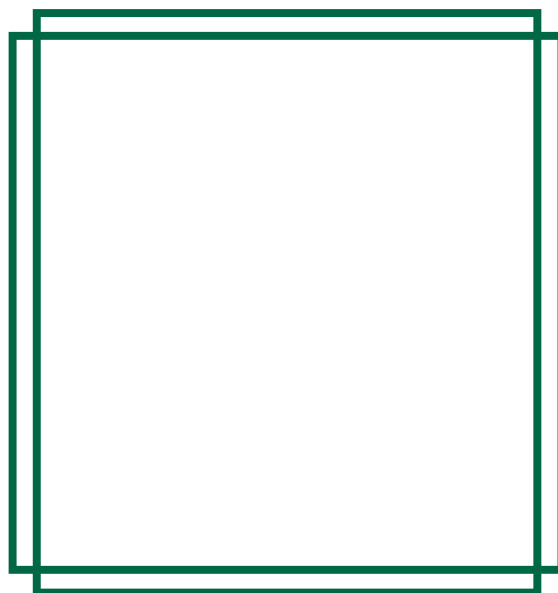
Papildomas  
užduotis  
rasite  
logopedinėse  
pratybose  
(Higiena  
3.2 ir 3.3).



### 5. Padiskutuokite, kas galėtų būti ta būtybė, susivėlusiais plaukais. Aptarkite jos išvaizdą ir elgesį.

### 6. Dar kartą atidžiai perskaitykite tekste minimos būtybės aprašymą ir nupieškite ją.

### 7. Sugalvokite ir užrašykite dantukų pasakos pabaigą.



– Ei! Gelbėkit! – pabudęs Dantukas klykė visa gerkle.

### 8. Perskaitykite savo darbą klasės draugams.